

20. Andragende fra Bestyrelsen for „Socialdemokratisk Forbund“ ved C. Hørdum om, at der maa blive anordnet et tilstrækkelig betryggende Eftersyn af de offentlige Kasser, der ere betroede til Statens og Kommunens Embedsmænds Varetagt. (Indbragt den 23de Februar 1882 ved Folkethingsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Bussf.)

Andragendet er saalydende:

„Deltagerne i det af „Socialdemokratisk Forbund“ indvarslede offentlige Møde den 8de December f. A., blandt hvilke var et større Antal stakkende Borgere, vedtog at bemyndige undertegnede Bestyrelse til at indgaa for det høie Folkething med følgende ærbødige Andragende:

1) Da det forekommer os, at saavel den af Udvalget i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation afgivne Betænkning om Borgmester Jengers og fhv. Borgmester Schlegels Forhold til fhv. Økonomiforvalter Christensens Sag, som ogsaa de nævnte Borgmestres baade skriftlige og mundtlige Erklæringer, synes lidet tilfredsstillende, og da der ikke, os bekendt, fra Kjøbenhavns Magistrats Side er givet bestemt Tilfagn om betryggende Foranstaltninger paa Administrationens Omraade, der frembyde tilstrækkelig Garanti for, at Forbrydelser, som den af omnævnte Christensen forvøede, ikke i Fremtiden ville kunne finde Sted, ligesom den Kjøbenhavns Kommune paalagte Erstatningspligt forekommer os at være en meget utilfredsstillende Afgjørelse af den her omtalte Sag;

2) Da den Kjendsgjerning, at offentlig fremkomne Meddelelser om formentlig begaaede Misligheder under Virkedommerembedet i Kjøbenhavns søndre Birk, Meddelelser, der fremkom i Forbindelse med og i Anledning af Rancelliraad Eberlins Afstedigelse som Virkedommer i det nævnte Embede, endnu ikke ere tilbageviste, efter vor Anskuelse umulig kan bringes i god Forstaaelse og Overensstemmelse med den Dr. Rancelliraad Eberlin senere indrømmede Afsted i Naade og med Pension, saa tillade vi os herved, i Henhold til det Fremførte, at henvende det ærbødige Andragende til det høie Folkething, at det, dels paa Grund af de her nævnte Tilfælde, dels for at forebygge lignende Misbrug i Fremtiden af Regjeringens og Landets Tillid, vil opfordre vedkommende Ministre til at anordne et tilstrækkelig betryggende Eftersyn af de offentlige Kasser, der ere betroede til Statens og Kommunens Embedsmænds Varetagt.“

Ibet Udvalget gaar ud fra, at Regjeringen og Rigsdagen vil have Opmærksomheden henvendt paa, hvorvidt den bestaaende Lovgivning angaaende Kasseeftersyn er betryggende, gjør man ingen Indstilling.

21. Andragende fra Niels Nielsen Møller i Hjortsvang Mølle om Hjælp til fri Proces til Appel af et Skifte. (Indbragt den 23de Februar 1882 ved Folkethingsmanden for Veile Amts 4de Valgkreds, S. Sjørgensen.)

I 1852 oprettedes mellem Kammerraad J. Hansen af Bøgelund, Salling Sogn, og hans Hustru, Maren Hansen, født Møller, der var Andragerens Tante, et gjensidigt Testamente, hvorved den Længstlevende under Forudsætning af, at Ugtestelabet ikke velsignedes med Livsarvinger, indfattes til uindskrænket Eneier af det hele Bo med Ret til frit at træffe testamentariske Dispositioner med Hensyn til den Del af Boets Masse, hvorover der ikke allerede var disponeret ved det gjensidige Testamente. Men „skulde den Længstlevende“ — hed det videre — „afgaa ved Døden i ugift Stand og uden at have oprettet nogen testamentarisk Disposition eller Bestemmelse, da tilfalder Alt, hvad den maatte efterlade sig, paa efternævnte Undtagelser nær, vores fælles Arvinger, nemlig den ene Halvdel Mandens og den anden Halvdel Konens Slægtninge, til Deling efter Loven og saaledes, at Arven anses som falden for begge Slægtninge paa den Tid, det sidste Dødsfald foregaar. Dog skal uafhængig af, om den Længstlevende opretter Testamente eller ei, ved demes dødelige Afgang forlods og uden Aforkning i den Arv, som den af Boets øvrige Masse kan tilkomme, udbetales til følgende af vore mest trængende Slægtninge, nemlig Niels Nielsen Møller, for Liden i Bonge, Nykirke Sogn, Veile Amt, og Claus Peder Clausen, Søn af Skipper Søren Clausen i Marstal paa Vrå, hver 1,000 Rdl., nævner Et Tusinde Rigsdaler.“ Dernæst bestemtes, at der ligeledes forlods af Boet skulde udredes et Legat paa 2,000 Rdl., hvoraf Renten hver 1ste December Termin af Sognepræsten i Salling i Forening med Herredets Provst skulde tildeles værdige Trængende udenfor det almindelige Fattigvæsen i Salling og Souer Sogne.